

ОН**ПРОФСПІЛКА ПРАЦІВНИКІВ
ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ****TRADE UNION OF EDUCATION AND
SCIENCE WORKERS OF UKRAINE**

Юридична адреса: 01012, м. Київ, Майдан Незалежності, 2
Адреса для листування: 04071, м. Київ, вул. Ярославська, 6
Тел./факс: +380 (44) 462-51-90

2, Maidan Nezalezhnosti, Kyiv, Ukraine, 01012
Tel./fax: +380 (44) 462-51-90

E-mail: profspilka.osv@gmail.com
Website: www.pon.org.ua

Розрахунковий рахунок № 26009000031721 в ПАТ «Укрсоцбанк», МФО 300023, КОД ЄДРПОУ 02605316

07.11.2016 № 02-7/622

Спільний представницький орган
об'єднань профспілок

ЦК Профспілки працівників освіти і науки України, ознайомившись з проектом закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», що надійшов на адресу СПО від Міністерства соціальної політики України, висловлює категоричну незгоду з його погодженням СПО з наступних причин.

Категорично не погоджуємося з запропонованими змінами до статті 95 Кодексу законів про працю України та до статті 3 Закону України «Про оплату праці» стосовно вилучення з поняття мінімальної заробітної плати норми, що мінімальна заробітна плата - це заробітна плата за просту, некваліфіковану працю.

Неприйнятними та такими, що звужують трудові права працівників бюджетної сфери, є пропозиції, передбачені до статті 96 Кодексу законів про працю України та до статті 6 Закону «Про оплату праці», про формування схеми посадових окладів (тарифних ставок) працівників установ, закладів та організацій, які фінансуються з бюджету, на основі мінімального посадового окладу (тарифної ставки), встановленого Кабінетом Міністрів України та встановлення його у розмірі, не меншому від прожиткового мінімуму для працездатних осіб на 1 січня календарного року, замість норми про затвердження тарифної ставки робітника першого розряду у розмірі, що перевищує законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати.

Не можна погодитися з пропозиціями про вилучення зі статті 3 закону «Про оплату праці» норми, що до мінімальної заробітної плати не включаються доплати, надбавки, заохочувальні та компенсаційні виплати та доповнення його нормою в новій статті 3¹, що при обчисленні розміру мінімальної заробітної плати працівника не враховуються лише доплати за роботу в несприятливих умовах праці та підвищеного ризику для здоров'я, за роботу в нічний та надурочний час, роз'їзний характер робіт, премії до святкових і ювілейних дат та проведення доплати до її рівня, яка виплачується щомісячно одночасно з виплатою заробітної плати.

Зважаючи на офіційні заяви Прем'єр-міністра України, Міністра соціальної політики України та інших високопосадовців, що мінімальна заробітна плата з січня 2017 року буде встановлена на рівні 3200 гривень, а розмір прожиткового мінімуму, а отже й посадового окладу працівника першого тарифного розряду ЄТС - на рівні 1600 гривень, складеться парадоксальна ситуація з рівнем посадових окладів кваліфікованих працівників бюджетної сфери, зокрема педагогічних, розміри яких включаючи тих, чий посади віднесено до 11 тарифного розряду, будуть нижчими від мінімальної заробітної плати, що вимагатиме встановлення кожному працівникові доплати до мінімальної заробітної плати, враховуючи у її сумі всі доплати, надбавки, винагороди, які здійснюються відповідно до вимог чинного законодавства.

Це призведе до повного знецінення праці кваліфікованих працівників, таких як педагогічні, медичні, бібліотечні, безпрецедентного порушення міжпосадових та міжкваліфікаційних співвідношень, недоцільності виконання обов'язків класних керівників, завідувачів кабінетами, майстернями, спортивними залами та інших видів педагогічної роботи, за які встановлюється цільова доплата (перевірка зошитів, письмових робіт, керівництво предметними, цикловими, методичними комісіями, відділеннями, обслуговування обчислювальної техніки тощо). При такому механізмі оплати праці педагогічних працівників частині з них буде знівельовано надбавку за вислугу років, підвищення за педагогічні звання, оплату за виконання педагогічної роботи понад норму тощо.

Не можуть бути підтримані пропозиції щодо змін до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» щодо виплати студентам-чорнобильцям соціальної стипендії замість підвищеної стипендії.

Тому ЦК профспілки категорично заявляє про неприпустимість таких асоціальних нововведень.

Щодо неконституційних змін до статті 85 до Закону України «Про пенсійне забезпечення», статей 58, 67 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», статті 27 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та інших щодо продовження терміну обмеження розміру пенсій, зупинення їх виплати ще на один рік з 31 грудня 2016 року до 31 грудня 2017 року, то ЦК Профспілки висловив свої заперечення до законопроекту № 5130 від 15.09.2016, розробленого та поданого на розгляд Верховної Ради України Кабінетом Міністрів України, у листі на адресу ФПУ від 26.09.2016 № 02-7/523, який за змістом у переважній більшості збігається з запропонованим законопроектом.

Неприпустимими є наміри про перенесення з 1 січня 2017 року на 1 січня 2018 року норми про виплату пенсії у повному розмірі без урахування одержуваної заробітної плати (доходу) або пенсійних виплат з накопичувальної системи пенсійного страхування чи пенсійних виплат із системи недержавного пенсійного забезпечення, що передбачається змінами до статті 47 Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Протестуємо проти внесення змін до Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» щодо вилучення зі статті 9 норм, якими передбачається, що держава, враховуючи вартість прожиткового мінімуму, підвищує розміри стипендій, а матеріальне забезпечення, включаючи стипендії учнівської та студентської молоді, яка перебуває на повному державному забезпеченні, встановлюється на рівні прожиткового мінімуму. Потребує збереження норма про виплату надбавок до стипендій за успіхи в навчанні, а також щодо підвищених стипендій для окремих категорій молоді.

Антигуманними є пропозиції про внесення змін до статті 8 Закону України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» щодо позбавлення права студентів, учнів із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які навчаються, на виплату їм стипендії в розмірі, який на 50% перевищує розмір стипендії у відповідному навчальному закладі, а також надання щорічної допомоги

для придбання навчальної літератури в розмірі трьох місячних стипендій до завершення їх навчання в навчальному закладі.

Такими ж антисоціальними є наміри про позбавлення права осіб, батьки яких є шахтарями та які мають стаж підземної роботи не менш як 15 років або які загинули внаслідок нещасного випадку на виробництві чи стали інвалідами I або II групи, на гарантовану виплату стипендії в розмірі прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, що передбачається змінами до статті 5 Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці».

Висловлюємо категоричне «ні» пропозиціям про внесення змін до частин 4 та 6 статті 62 Закону України «Про вищу освіту», зокрема щодо скасування норми, що розмір стипендіального фонду вищого навчального закладу повинен забезпечувати виплату академічних стипендій не менш як двом третинам і не більш як 75 відсоткам студентів денної форми навчання, які навчаються за кошти державного бюджету, без урахування осіб, які отримують соціальні стипендії та запровадження норми про надання соціальних стипендій, виходячи з рівня доходу сім'ї та успіхів у навчанні студентів, а також надання академічних стипендій лише тим особам, які досягли значних успіхів у навчанні та/або науковій діяльності згідно з критеріями встановленими Кабінетом Міністрів України.

Норма про встановлення Кабінетом Міністрів України відсотку студентів, які матимуть право на отримання академічних стипендій та в межах якої вчена рада вищого навчального закладу визначатиме частку студентів на отримання академічних стипендій, призведе до ручного управління стипендіальним забезпеченням здобувачів вищої освіти та загрожує скороченню кола осіб, які отримуватимуть стипендію.

Декларативною виглядає норма про гарантоване право на виплату соціальної стипендії студентам з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, а також студентам, які в період навчання у віці від 18 до 23 років залишились без батьків, без визначення її гарантованих розмірів.

Категорично заперечуємо скасуванню норми, що розмір мінімальної академічної та соціальної стипендій для здобувачів освітніх ступенів вищої освіти не може бути меншим, ніж розмір прожиткового мінімуму з розрахунку на одну особу на місяць, а розмір для здобувачів ступеня молодшого бакалавра - не меншим, ніж дві третини розміру прожиткового мінімуму з розрахунку на одну особу на місяць та запровадження замість неї норми про можливість встановлення для студентів, які навчаються за гостродефіцитними спеціальностями (спеціалізаціями) (в галузях знань освіта, математичні, природничі та технічні науки) підвищеної академічної стипендії (частина 6 статті 62).

Заперечуємо проти скасування норми частини 7 статті 62, якою встановлено квоту на визначення чисельності стипендіатів, а саме не менш як дві третини студентів кожного курсу (крім першого семестру першого року навчання) за кожною спеціальністю, без урахування осіб, які отримують соціальні стипендії, а також норми про порядок визначення кола стипендіатів на академічну стипендію, що забезпечується складеним у вищому навчальному закладі рейтингом за результатами семестрового контролю. Неприпустимим є скасування гарантій на призначення академічної стипендії студентам, зарахованим до вищого навчального закладу на перший курс навчання до проведення першого семестрового контролю.

Не можуть бути підтримані наміри про скасування положень, передбачених частиною 8 статті 62 щодо призначення персональних стипендій студентам, які досягли значних успіхів у навчанні та науковій діяльності.

Протизаконними є пропозиції щодо віднесення до системи професійно-технічної освіти вищих навчальних закладів I рівня акредитації, тобто технікумів, педагогічних училищ тощо, які до 1 серпня 2017 року не отримують ліцензію на підготовку освітнього ступеня бакалавра, що пропонується до підпункту 6 пункту 2 Прикінцевих та перехідних положень.

Замість анулювання підпункту 2 пункту 5 Прикінцевих та перехідних положень його необхідно викласти в редакції:

«2) забезпечити з 1 січня 2017 року збільшення розміру мінімальної академічної стипендії до рівня прожиткового мінімуму в розрахунку на одну особу на місяць;».

Потребують вилучення антиконституційні пропозиції, що пропонуються до частини 18 статті 37 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», якими пропонується продовження до 31 грудня 2017 року обмежень у призначенні пенсії науковим працівникам та її обмеження працюючим пенсіонерам розміром 85 відсотків призначеного розміру.

ЦК Профспілки розраховує на підтримку Спільним представницьким органом об'єднань профспілок висловленої у листі позиції та категоричне заперечення антисоціального, неконституційним змінам законодавства, запропонованих у розробленому Міністерством соціальної політики України законопроекті «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України».

Голова Профспілки

Г.Ф. Труханов